

**Ομιλία Πρύτανη στις Τελετές Αποφοίτησης 2011:
«Από το Ναυάγιο της Κερύνειας και του Μαζωτού
στην Κύπρο της επιστήμης και της Προοπτικής»
30 Ιουνίου 2011**

Εκλεκτοί προσκεκλημένοι,

Αγαπητά μέλη του ακαδημαϊκού και διοικητικού προσωπικού,

Αγαπητές και αγαπητοί απόφοιτοι,

Αγαπητοί γονείς,

Καλησπέρα σας!

Με ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση σας καλωσορίζω στην 16^η Τελετή Αποφοίτησης του Πανεπιστημίου Κύπρου. Μία τελετή-γιορτή, η οποία αποτελεί ταυτόχρονα ένα σημείο συνάντησης της πανεπιστημιακής κοινότητας με την κυπριακή κοινωνία, αλλά και μία ευκαιρία κριτικής αυτο-αξιολόγησης. Σημείο συνάντησης, που πραγματοποιείται ως ένδειξη ευγνωμοσύνης προς τους ακαδημαϊκούς και το διοικητικό προσωπικό, αλλά και την κάθε μία οικογένεια ξεχωριστά, που στήριξαν σταθερά και με υπομονή τους σημερινούς απόφοιτους κατά τη διάρκεια των σπουδών τους.

Αρχίζοντας, θα ήθελα να απευθύνω τις θερμές μου ευχαριστίες στους εκλεκτούς μας προσκεκλημένους, οι οποίοι, πιστοί στο ραντεβού της ετήσιας αυτής συνάντησης, μας τιμούν με την παρουσία τους:

- Την Έντιμη Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, κα. Σωτηρούλα Χαραλάμπους,
- Τους Έντιμους Βουλευτές και Εκπροσώπους των Κομμάτων,
- Τον Εκπρόσωπο του Αρχηγείου της Αστυνομίας,
- Τον Πρόεδρο του Συμβουλίου του Πανεπιστημίου Κύπρου,
- Τους Αντιπρυτάνεις και τα μέλη του Συμβουλίου και της Συγκλήτου,

- Τον αποψινό μας ομιλητή, Καθηγητή Επεμβατικής Ακτινολογίας στο Πανεπιστήμιο του Λονδίνου και Πρόεδρο της Συμβουλευτικής Επιτροπής για την ίδρυση της Ιατρικής Σχολής στο ΠΚ, κ. Andy Adams.

Επί τη ευκαιρία, εκ μέρους όλων μας, να εκφράσω τη βαθιά μου εκτίμηση και τις θερμές μου ευχαριστίες στον κ. Adam, για την καθοριστικής σημασίας συμβολή του στην εξαιρετική πρόοδο που σημειώνεται στις εργασίες της Επιτροπής, ώστε το 2013 να υποδεχθούμε τους πρώτους φοιτητές της Ιατρικής μας Σχολής.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες απευθύνω τόσο στον Υπουργό Παιδείας και Πολιτισμού, όσο και στον Πρόεδρο και τα μέλη της Επιτροπής Παιδείας της Βουλής που στήριξαν καθοριστικά την ίδρυση της Σχολής Μεταπτυχιακών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο Κύπρου. Η Σχολή, που προσφάτως ξεκίνησε τη λειτουργία της, θα αναβαθμίσει σημαντικά τις μεταπτυχιακές σπουδές του Πανεπιστημίου.

Βρισκόμαστε λοιπόν εδώ για να τιμήσουμε τους 1.206 νέους αυτής της ακαδημαϊκής χρονιάς για την επιτυχημένη τους πανεπιστημιακή πορεία και παράλληλα να τους συγχαρούμε για ένα ουσιαστικό και συμβολικό άλμα ζωής που ολοκληρώνεται σήμερα.

Στην ομιλία μου θα χρησιμοποιήσω μερικούς συμβολισμούς: δύο σημαντικά αρχαιολογικά ναυάγια, το ναυάγιο της Κερύνειας και το ναυάγιο του Μαζωτού. Δύο ναυάγια με ομοιότητες, αλλά και διαφορές, κυρίως όμως με τα αυτοτελή διδάγματα τους.

Το ναυάγιο της Κερύνειας εντοπίστηκε το 1965 από τον Ανδρέα Καριόλου, σε βάθος 30 περίπου μέτρων, 1 ναυτικό μίλι Βορειο-Ανατολικά του λιμανιού της Κερύνειας.

Η συστηματική ανασκαφή που έγινε στο διάστημα 1968-69 από την 50μελή ομάδα του Πανεπιστημίου της Pennsylvania, αποτελούμενη από επιστήμονες, δύτες και αρχαιολόγους από 12 χώρες, χρονολόγησε το ναυάγιο στα τέλη του 4ου αι. π.Χ..

Ήταν ένα μικρό εμπορικό πλοίο, 15 μέτρα μήκους και πλάτους 4 μέτρων, φορτωμένο με: 404 αμφορείς εκ των οποίων 343 ήταν από τη Ρόδο.

Επρόκειτο για μία πρωτοποριακή για την εποχή αρχαιολογική έρευνα, στην οποία εφαρμόστηκαν για πρώτη φορά νέες μέθοδοι. Η ανασκαφή ολοκληρώθηκε σε σύντομο σχετικά χρονικό διάστημα, καθώς η ομάδα εργαζόταν εντατικά ανά τετράμηνες ερευνητικές περιόδους, ενώ η συντήρηση διήρκεσε 5 χρόνια, με την αποκλειστική και πλήρη απασχόληση 7 επιστημόνων.

Αξιοσημείωτη ήταν η εντυπωσιακή διατήρηση του πλοίου, καθώς διαπιστώθηκε πως το 60% του σκαριού, είχε σωθεί. Σήμερα εκτίθεται στο φρούριο της κατεχόμενης Κερύνειας, από εκείνους που δεν είχαν και δεν έχουν καμία σχέση με το ταξίδι, την ανεύρεση και το μήνυμά του!

Το γεγονός ότι το ναυάγιο ήταν καλά διατηρημένο, επέτρεψε την κατασκευή, για πρώτη φορά, ενός ακριβούς αντιγράφου αρχαίου πλοίου. Το ΚΕΡΥΝΕΙΑ II κατασκευάσθηκε, και κατελκύσθηκε στο Πέραμα, το 1987, με πρωτοβουλία του Ελληνικού Ινστιτούτου για την προστασία της ναυτικής παράδοσης στην Ελλάδα και του Institute of Nautical Archaeology των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Αν και η έρευνα για το καράβι της Κερύνειας ολοκληρώθηκε το 1974, καμία άλλη δραστηριότητα σε θέματα ενάλιας αρχαιολογίας, δεν συντελέστηκε στον τόπο μας μέχρι το 2007.

Κύριος λόγος πιστεύω πως είναι το γεγονός ότι η ανασκαφή του ναυαγίου της Κερύνειας έγινε αποκλειστικά από φορείς του εξωτερικού, χωρίς την ουσιαστική συμμετοχή Κυπρίων.

Σαράντα (40) χρόνια μετά, μια άλλη ανακάλυψη ναυαγίου ήρθε να (ξανά)ταράξει τα νερά!

Στη θαλάσσια περιοχή Μαζωτού, σε μεγαλύτερο βάθος εντοπίζεται ένα αρχαίο ναυάγιο, πάλι εμπορικού πλοίου, το οποίο μετέφερε αμφορείς από τη Χίο. Υπολογίζεται πως είναι κατά μισό αιώνα αρχαιότερο από εκείνο της Κερύνειας και χρονολογείται στα μέσα του 4^{ου} αι. π.Χ.. Είναι μεγαλύτερων διαστάσεων, μήκους περίπου 25 μέτρων, ενώ φαίνεται να μετέφερε στο αμπάρι του πάνω από 800 αμφορείς.

Η ανασκαφή του βρίσκεται σε αρχικά στάδια, επομένως πολλές λεπτομέρειες παραμένουν ακόμη άγνωστες. Εντούτοις, η σημασία του είναι ανεκτίμητη: πρόκειται για μία από τις ελάχιστες συστηματικές έρευνες σε ναυάγιο τέτοιας ηλικίας, που διενεργούνται στη Μεσόγειο αυτή τη στιγμή.

Επιπλέον, για την Κύπρο, η σημασία του είναι μοναδική: σηματοδοτεί την έναρξη της ενάλιας αρχαιολογίας στο νησί, αφού η έρευνα αυτή τη φορά, διενεργείται κυρίως από κυπριακούς φορείς. Οι αρχαιολόγοι της Ερευνητικής Μονάδας Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Κύπρου, σε

συνεργασία με το Ίδρυμα ΘΕΤΙΣ και το Τμήμα Αρχαιοτήτων, εργάζονται συστηματικά για αυτή την έρευνα από το 2007.

Εφαρμόζονται οι τελευταίες επιστημονικές μέθοδοι και καλούνται ειδικοί από διάφορες χώρες του εξωτερικού, ώστε να διατηρηθεί το υψηλό επίπεδο της επιστημονικής έρευνας.

Οι προτεραιότητες αυτή τη φορά είναι σαφείς και διαφέρουν από εκείνες της Κερύνειας: στόχος δεν είναι η γρήγορη ανέλκυση ενός εντυπωσιακού φορτίου από το βυθό, αλλά κυρίως η εκπαίδευση του κυπριακού δυναμικού στον τομέα αυτό και η δημιουργία υποδομής, ώστε να εξασφαλιστεί ότι, η μελέτη του πολιτιστικού πλούτου της κυπριακής θάλασσας θα είναι δυνατή και στο μέλλον.

Επομένως, η ομάδα δεν μπορεί να είναι τόσο πολυμελής, όσο αυτή του ναυαγίου της Κερύνειας, και οι διαδικασίες είναι, αναγκαστικά, μεθοδικά αργές. Οι φορείς που έχουν πλαισιώσει το Πανεπιστήμιο έχουν πιστέψει απόλυτα το στόχο αυτό και ήδη τα αποτελέσματα είναι πολύ ενθαρρυντικά: Η Κύπρος, πλέον, έχει καθιερωθεί με αξιώσεις στον παγκόσμιο χάρτη της ενάλιας αρχαιολογικής έρευνας.

Η Ερευνητική Μονάδα Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Κύπρου, μέσα από αυτή τη διαδικασία, ετοιμάζει και εκπαιδεύει στην ουσία μια νέα γενιά αρχαιολόγων, μια νέα γενιά ερευνητών, πολλά υποσχόμενη για τον τόπο μας. Η μεγάλη διαφορά, λοιπόν, με το ναυάγιο της Κερύνειας είναι έκδηλη.

Τότε, εμείς οι Κύπριοι (παιδί εγώ τότε) κοιτούσαμε από την ακρογιαλιά της Κερύνειας τους Αμερικανούς επιστήμονες και τεχνικούς να κάνουν τη μεγάλη προσπάθεια ανέλκυσης. Σήμερα, εμείς είμαστε οι πρωταγωνιστές, με τους νέους ερευνητές να αποκτούν απaráμιλλες εμπειρίες.

Είναι βέβαιο πλέον ότι στα διάφορα αρχαία ναυάγια της Μεσογείου θα συμβάλουμε καταλυτικά με την εμπειρογνωμοσύνη μας, θα είμαστε παρόντες, διότι αποκτούμε την κατάλληλη τεχνογνωσία στην ενάλια αρχαιολογία.

Το ναυάγιο της Κερύνειας και αυτό του Μαζωτού μας δείχνουν ακριβώς γιατί πρέπει να βρισκόμαστε συνεχώς στο επίκεντρο των επιστημονικών εξελίξεων.

Στο σημείο αυτό, θεωρώ πως μια μικρή ιστορική αναδρομή στο παρελθόν είναι απαραίτητη, ώστε να αντιληφθούμε καλύτερα την ταυτότητα και τον προορισμό μας.

Όταν, λοιπόν, στην Ευρωπαϊκή ήπειρο ξεκινούσε η αναγέννηση και ο Γουτεμβέργιος τελειοποιούσε την πρώτη του τυπογραφική μηχανή, η Κύπρος μετέβαινε από τη φραγκοκρατία στην ενετοκρατία.

Όταν αργότερα οι Ευρωπαίοι με τον Κολόμπο ανακαλύπτουν ή μάλλον κατακτούν το νέο κόσμο, εμείς εδώ ζούσαμε την επιβολή των Ενετών και την εμμονή τους να ενισχύσουν τη δεσποτεία τους.

Η ανακοίνωση των «Νόμων της Παγκόσμιας έλξης» από τον Νεύτωνα μας βρίσκει να διανύουμε ήδη, έναν αιώνα μαρτυρίου υπό την Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Ο ελληνισμός δεν συμμετείχε τότε ούτε στη βιομηχανική επανάσταση. Εκείνες τις ιστορικές ώρες, τους Έλληνες δεν τους ενδιέφερε η ατμομηχανή του Watt, αλλά η δημιουργία της Φιλικής Εταιρείας.

Όταν το 1821 η Ελλάδα αγωνιζόταν για την εθνική ανεξαρτησία, ο Michael Faraday σχεδίαζε την τελική μορφή ηλεκτρικού μοτέρ, που αποτέλεσε την αρχή της ηλεκτρικής εποχής.

Το 1859, ενώ ο Κάρολος Δαρβίνος δημοσίευε το έργο του για την «καταγωγή των ειδών», ο κυπριακός ελληνισμός συρρικνωνόταν επικίνδυνα, με ελάχιστες ελπίδες να επιζήσει. Λίγο αργότερα, στο Λονδίνο, ο Καρλ Μαρξ έγραφε *‘Το Κεφάλαιο’*, ο πρώτος τόμος του οποίου εκδόθηκε το 1867. Την ίδια περίπου χρονική περίοδο, στην Κύπρο, ο Louis Palma di Cesnola ρημάζει ανεμπόδιστα και κατακλύβει την πολιτιστική αρχαιολογική κληρονομιά της πατρίδας μας.

Το 1878, όταν εμείς περνούσαμε από την Οθωμανική στη Βρετανική αυτοκρατορία, ο Φιζώ μετρούσε την ταχύτητα του φωτός με εκπληκτική ακρίβεια, φτάνοντας έτσι στη 2^η επανάσταση, εκείνη της φυσικής, η οποία και έρχεται να απαντήσει και να εξηγήσει μία για πάντα, το φαινόμενο της «υπεριώδους καταστροφής».

Μέσα σε αυτήν την κοσμογονική επανάσταση, ο Blank, ο Bohr, ο Heisenberg, η Marie Curie, ο Albert Einstein και πολλοί άλλοι, γράφουν στην ουσία τη σύγχρονη ιστορία της εξέλιξης του κόσμου.

Το 1895, τις μέρες που ο Rontgen ανακαλύπτει τις ακτίνες X, όλες οι πόλεις της Κύπρου οργανώνουν και στέλνουν υπομνήματα στον τότε υπουργό αποικιών Τσιάμπερλιν, με αίτημα την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα.

Αυτήν τη χρονική περίοδο, η Ελλάδα, βίωνε τους Ελληνοτουρκικούς και στη συνέχεια τους Βαλκανικούς πολέμους και, λίγο αργότερα, τη Μικρασιατική καταστροφή.

Η Κύπρος, γίνεται και επίσημα Βρετανική αποικία. Το 1928, όταν οι Βρετανοί οργανώνουν λαμπρές τελετές για τα 50 χρόνια βρετανικής κυριαρχίας, οι Κύπριοι αντιδρούν δυναμικά, ενώ στο Παρίσι ο Αλεξάντερ Φλέμινγκ ανακαλύπτει την πενικιλίνη.

Στα οκτωβριανά του 1931, απονέμεται το Βραβείο Νόμπελ Ιατρικής στον Otto Heinrich, για τις ανακαλύψεις του γύρω από το αναπνευστικό σύστημα, ενώ εμείς βυθιζόμαστε στην Παλμεροκρατία.

Μετά τον 2^ο Παγκόσμιο Πόλεμο, ενώ η ηλεκτρονική κάνει τα μεγάλα της άλματα και ο δυτικός επιστημονικός κόσμος βιώνει ένα νέο σημείο-σταθμό με την ανακάλυψη της δομής του DNA, που πραγματοποιήθηκε το 1953 από τους Βρετανούς Τζέιμς Γουάτσον και Φράνσις Κρικ, στην Κύπρο βρισκόμαστε στις παραμονές του εθνικο-απελευθερωτικού μας αγώνα.

Το 1960, ιδρύεται η Κυπριακή Δημοκρατία και λίγο πριν από τα πρώτα της γενέθλια, ο Ρώσος Γιούρι Γκαγκάριν είναι ο πρώτος άνθρωπος που ταξιδεύει στο διάστημα.

Στις αρχές της δεκαετίας του 70' η ανθρωπότητα παρακολουθούσε τις εξελίξεις του διαστημικού προγράμματος Apollo, της NASA, ενώ στην Κύπρο ο διχασμός φούντωνε με αποκορύφωμα τα γεγονότα του 74', με το πραξικόπημα και την τουρκική εισβολή.

Ήμασταν λοιπόν απόντες από τις στιγμές που συνάρπαζαν τον κόσμο, γιατί δεν μας το επέτρεπαν οι τότε πολιτικές και ιστορικές συνθήκες.

Σήμερα, με τα νέα δεδομένα διερχόμαστε μία νέα τεχνολογική επανάσταση. Η νανο-ηλεκτρονική ανοίγει το δρόμο προς αυτήν την κατεύθυνση. Η μοντέρνα Βιολογία ανατρέπει παλιές αντιλήψεις και ίσως να βρίσκεται στις παραμονές κάποιων θεμελιωδών επαναπροσδιορισμών.

Γεννιέται ένας κόσμος που υπερβαίνει τα στενά όρια των εθνικών αντιλήψεων και ταυτόχρονα διαγράφει τα γεωγραφικά όρια των εθνών.

Γεννιέται ένας κόσμος που τονίζει την οικουμενικότητα, αλλά και την ανταγωνιστική και πλουραλιστική του φύση. Σήμερα, και μικρές χώρες, με ένα σωστό προγραμματισμό, είναι σε θέση να γίνουν κοινωνοί αυτού του πρωτοποριακού επιστημονικού γίγνεσθαι.

Έρθε η ώρα που η Κύπρος, πρέπει επιτέλους, να επιλέξει τους δικούς της στρατηγικούς τομείς. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να είμαστε απόντες από την 3^η επιστημονική επανάσταση που ραγδαία εξελίσσεται σήμερα. Μία σύγχρονη χώρα, όσο μικρή και αν είναι, δεν περιορίζεται απλά και μόνο στην εισαγωγή γνώσης και τεχνολογίας, αλλά επενδύει στην παραγωγή και στην ανάπτυξή τους.

Για πρώτη φορά στην ιστορία της, η πατρίδα μας δεν είναι απομονωμένη, αλλά έχει τη δυνατότητα της σύνδεσης και της διασύνδεσης με τα μεγάλα εργαστήρια παραγωγής γνώσης της Ευρώπης.

Πρέπει να πείσουμε την Πολιτεία, να αντιληφθεί, ότι σε ώρες κρίσης και μεταβατικές περιόδους, οι σύγχρονες κοινωνίες επενδύουν στην παιδεία, στην έρευνα, στην τεχνολογία, στον πολιτισμό.

Σε ώρες κρίσεις, οι σύγχρονες κοινωνίες επενδύουν στα πανεπιστήμιά τους, επενδύουν στους νέους ανθρώπους. Ο πλούτος και η δύναμη της σύγχρονης εποχής είναι η σκέψη, η γνώση και η καινοτομία.

Με λύπη διαπιστώνει κανείς σήμερα ότι η Κύπρος παραμένει τελευταία στις δαπάνες για έρευνα, ανάμεσα στις 27 χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ είναι πρώτη στην κατά κεφαλή κατασκευή αυτοκινητόδρομων.

Είναι γεγονός ότι «η μόρφωση στοιχίζει ακριβά», όμως η μη μόρφωση στοιχίζει πολύ περισσότερο.

Βεβαίως, θα ήταν άδικο να μην αναφέρω ότι η Πολιτεία όλα αυτά τα χρόνια, από την ίδρυση του Πανεπιστημίου Κύπρου, μας στηρίζει έμπρακτα και με συνέπεια.

Παραταύτα, η αναγκαιότητα να γίνουν πολλά σε σύντομο χρονικό διάστημα, αυξάνει τις ανάγκες και τις απαιτήσεις μας.

Ο αγώνας ταχύτητας της επιστήμης και της καινοτομίας είναι αγώνας ενάντια στο χρόνο και έχουμε ιστορική υποχρέωση να προλάβουμε, εάν όχι να ξεπεράσουμε, τις ίδιες τις εξελίξεις που αναταράσσουν τον κόσμο γύρω μας.

Η Κύπρος, παρά τα οποιαδήποτε προβλήματα που αντιμετωπίζει, δεν έχει και δεν πρέπει να χάνει χρόνο γι' αυτήν την προσαρμογή.

Το μέλλον μας θα κριθεί από τα αποφασιστικά βήματά μας προς την τεχνολογική αναβάθμιση, τη σύγχρονη πρότασή μας για τη δημιουργία και στήριξη νέων ερευνητικών δομών, με την ενδυνάμωση των Πανεπιστημίων μας, με την ενδυνάμωση της ανθρώπινης σκέψης.

Έχουμε λοιπόν την ιστορική ευθύνη να είμαστε συμμετοχοί στη νέα επιστημονική επανάσταση που συντελείται. Αυτό αφορά όλους εμάς, πολιτικούς, εκπαιδευτικούς και ερευνητές, αλλά πολύ περισσότερο τους νέους, οι οποίοι πρέπει να πιστέψουν ότι μπορούμε να γίνουμε μία σύγχρονη χώρα, που θα παράγει και θα αξιοποιεί τη γνώση και την τεχνολογία.

Εκλεκτοί προσκεκλημένοι,

Αγαπητοί γονείς,

Αγαπητές και αγαπητοί Απόφοιτοι,

Κυρίες και κύριοι,

Σήμερα, ημέρα της τελετής αποφοίτησης, πρέπει να επαναπροσδιορίσουμε τους στόχους μας. Να βάλουμε πιο ψηλά τον πήχη στις συλλογικές φιλοδοξίες και τις προσδοκίες μας για το καλό του τόπου.

Για να δημιουργήσουμε εκείνη την Κύπρο, για την οποία οι προηγούμενες γενιές θα ένιωθαν ότι άξιζε η προσφορά της δικής τους ζωής. Να οικοδομήσουμε εκείνη την νέα Κύπρο, που θα μας χαρίσει πίσω το κομμάτι της πατρίδας μας που τώρα στερούμαστε.

Η δική μας υπέρβαση, είναι να γίνουμε εμείς καλύτεροι ώστε να κάνουμε την πατρίδα μας καλύτερη, παρά τις δυσκολίες της ημι-κατοχής που αντιμετωπίζουμε, τις ειδικές για το νησί μας, αλλά και τις παγκόσμιες προκλήσεις που αντιμετωπίζει ο πολίτης του κόσμου.

Μέσα από την παιδεία, την οποία οφείλουμε να ενισχύσουμε ως ένα από τα ισχυρότερα όπλα και ασπίδα μας, την ενσυνείδητη συμμετοχή μας ως ενεργοί πολίτες στη συλλογική ζωή, με αναβαθμισμένη σκέψη και λόγο, την ποιοτική συνεισφορά μας, μέσα από την επαγγελματική μας ζωή, την εγρήγορσή μας για μία κοινωνία πιο ανθρώπινη και δημιουργική. Έτσι, θα θωρακίσουμε την Κύπρο του 21^{ου} αιώνα.

Σήμερα, κυρίαρχος στην περιοχή θα είναι εκείνος που θα κυριαρχήσει στην επιστήμη και στην τεχνολογία, και είναι εκείνες ακριβώς οι δυνάμεις που θα καθορίσουν και την ημερησία διάταξη στην ατέρμονη πορεία της ιστορίας. Η γεωπολιτική και η επιστήμη θα καθορίσουν το μέλλον.

Η παρουσία μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η σύνδεση και διασύνδεσή μας με τον ευρωπαϊκό επιστημονικό κόσμο μας προσφέρει μια πρωτόγνωρη ιστορική ευκαιρία να είμαστε συμμετέχοντες και κοινωνοί στο νέο επιστημονικό κόσμο που γεννιέται.

Αγαπητές και Αγαπητοί Απόφοιτοι,

Κάθε τελετή αποφοίτησης είναι απόλυτα συνδεδεμένη με τη Δημοκρατία των Γραμμάτων. Όμως, με τα νέα δεδομένα, μιλώντας για γράμματα, εννοούμε ασφαλώς την επιστήμη, την τεχνολογία, τον πολιτισμό, την ανθρώπινη σκέψη, εννοούμε τον ψηφιακό αλφαριθμητισμό.

Στην ιστορική αναδρομή διαπιστώνεται ότι ιστορικές συγκυρίες στέρησαν από τον ελληνισμό τη μεγάλη ευκαιρία της αναγέννησης, του διαφωτισμού, της βιομηχανικής επανάστασης και των καθοριστικών για την ανθρωπότητα επιστημονικών εξελίξεων και γεγονότων.

Ταυτόχρονα, όμως, διαπιστώνεται πως σήμερα δεν υπάρχουν ουσιώδη κωλύματα για τις νέες γενιές, τους απόφοιτους μας, και πως ο κλήρος για να ενταχθεί η χώρα μας στο γίγνεσθαι της νέας επιστημονικής επανάστασης πέφτει σε εσάς.

Εκ μέρους όλης της πανεπιστημιακής μας κοινότητας, συγχαίρω θερμά τόσο εσάς, όσο και τις οικογένειές σας, που σας στήριζαν έμπρακτα καθ' όλη τη διάρκεια της φοίτησής σας.

Θέλω να είστε υπερήφανοι για το πτυχίο σας, αλλά και το πανεπιστήμιό σας, το οποίο να είστε βέβαιοι πως θα συνεχίσει να σας στηρίζει στο κάθε σας βήμα.

- Να στηριχτείτε άφοβα και με αυτοπεποίθηση σε αυτά που μάθατε, γιατί μάθατε πολλά!
- Να στηριχτείτε σε αυτά που ξέρετε και όχι σε αυτούς που ξέρετε!
- Μην πουλήσετε την ψυχή σας σε ανελεύθερους μηχανισμούς!
- Αποφύγετε να είστε θύμα ή θύτης αναξιοκρατικών παρεμβάσεων, διότι όπως έλεγε και ο Αριστοτέλης, «η μεγαλύτερη ανισότητα είναι η εξίσωση των άνισων»!
- Πολεμήστε τη διαφθορά, γιατί η διαφθορά του σήμερα υπονομεύει τη νέα γενιά του αύριο.
- Να αξιοποιήσετε την επιστημονική σας κατάρτιση και τα εφόδια κριτικής σκέψης και διαλόγου, με τα οποία σας έχει εξοπλίσει το Πανεπιστήμιο, ώστε η επανένωση της πατρίδας μας να γίνει σύντομα πραγματικότητα.
- Γίνετε συστατικό κομμάτι της υπό εξέλιξη νέας επιστημονικής επανάστασης!
- Αλλάξτε τον τόπο σας, γίνεται καταλύτης της αλλαγής!

Αυτά είναι τα μηνύματα με τα οποία πρέπει σταδιακά να εμπνεύσουμε, όλοι μαζί, τη νέα γενιά των Κυπρίων. Στο Πανεπιστήμιο Κύπρου δημιουργούμε τη νέα γενιά ερευνητών, τη νέα γενιά μηχανικών, οικονομολόγων, κοινωνιολόγων, αρχαιολόγων, την νέα γενιά επιστημόνων.

Είναι αυτή η γενιά που κάποια στιγμή στο μέλλον θα ανασύρει ένα άλλο ελληνικό ναυάγιο από τις ακτές της Κερύνειας, με το δικό του διαχρονικό μήνυμα για τις ρίζες, τις καταβολές και την ιστορία αυτού του τόπου.

Κλείνοντας, σας εύχομαι από καρδιάς κάθε επιτυχία στο μέλλον που απλώνεται μπροστά σας. Είθε να χαράξετε τη δική σας ανεξάρτητη πορεία δημιουργικότητας και αυτογνωσίας, μετά από την επιτυχημένη εκκίνησή της από το Πανεπιστήμιο Κύπρου!

Σας ευχαριστώ!